

Nr 318.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionsunderlag för länsveterinärer; given Stockholms slott den 18 mars 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen besluta,

att från och med år 1920 och intilldess annorlunda kan vara bestämt pensionsunderlaget för länsveterinärer skall utgöra 3,500 kronor med tillägg av 500 kronor efter intjänande av bägge ålderstilläggen såsom sådan.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Alfred Petersson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1919.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLMER,
Statsråden: PETERSSON,
              SCHOTTE,
              PETRÉN,
              NILSON,
              friherre PALMSTIERNA,
              RYDÉN,
              UNDÉN,
              THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Petersson anförde:

Enligt den vid 1909 års riksdag bestämda, ännu gällande staten för länsveterinärer uppgår dessas avlöning till 2,500 kronor, varav 1,500 kronor lön och 1,000 kronor tjänstgöringspenningar, vartill komma två ålderstillägg å 500 kronor till lönen. Slutavlöningen blir alltså 3,500 kronor och högsta pensionen 2,500 kronor.

Vid 1912 års riksdag ordnades frågan om statsbidrag till distriktsveterinärer, varvid för dylikt bidrag förutsattes, att avlöningen ej skulle understiga 1,800 kronor jämte ett ålderstillägg å 400 kronor. Vid samma riksdag framlade Kungl. Maj:t förslag om beredande åt distriktsveterinärerna av pensioner å 1,500 kronor, men denna proposition vann ej riksdagens bifall.

I en till jordbruksdepartementet den 7 november 1918 inkommen skrift har styrelsen för svenska länsveterinärföreningen anhållit om vid-

tagande av lönereglering för länsveterinärerna. Styrelsen hemställer därvid bland annat, att avlöningen måtte bestämmas till 5,000 kronor, därav 4,000 kronor lön och 1,000 kronor tjänstgöringspenningar, jämte två ålderstillägg å 500 kronor till lönen. Tillika hemställas, att pensionen måtte fastställas att utgå »med 80 procent å den fasta lön, tjänstinnehavare vid avgången åtnjuter». Sistnämnda formulering synes utvisa, att sökandena tänkt sig ett högsta pensionsbelopp av 4,000 kronor.

Medicinalstyrelsen har i utlåtande den 25 februari 1919 tillstyrkt, att den begärda avlöningen måtte beredas länsveterinärerna, dock med den fördelning i lön och tjänstgöringspenningar, som kunde befinnas lämplig, samt att deras pension måtte fastställas till 4,000 kronor.

Frågan om lönereglering för länsveterinärerna lär bära överlämnas till ytterligare utredning genom löneregleringskommittén. Att jag emellertid redan nu påkallat Kungl. Maj:ts uppmärksamhet å denna fråga beror på dess samband med den aktuella frågan om beredande av pension åt distriktsveterinärer.

I sistnämnda avseende har förslag framlagts av särskilda sakkunniga i samband med förslag beträffande pensionering av vissa under ecklesiastikdepartementet höiande grupper av befattningshavare. På grundvalen av detta förslag har chefen för ecklesiastikdepartementet förut i dag tillstyrkt Kungl. Maj:t att till riksdagen avlåta proposition bland annat om beredande åt distriktsveterinärerna av pensioner å 3,500 kronor. Detta belopp är emellertid högre än det nu till länsveterinärer utgående pensionsbeloppet och jag finner det därför angeläget, att sistnämnda belopp samtidigt höjes. I och för sig är också en pension av allenast 2,500 kronor uppenbarligen alldeles för låg för tjänstemän i så ansvarsfull ställning som länsveterinärer.

Då frågan om lönereglering för länsveterinärer icke nu kan upp- tagas till prövning, återstår den möjligheten att i avvaktan på sagda frågas lösning för dem bestämma särskilt pensionsunderlag. Jag finner inga betänkligheter häremot, helst länsveterinärernas inkomster till väsentlig del härflyta av arbete enligt av staten fastställd taxa. Vad beloppet beträffar synes det mig bära bestämmas så, att det av föreningsstyrelsen begärda beloppet av 4,000 kronor kommer att utgöra högsta pension. Det lär icke kunna antagas, att en blivande lönereglering kommer att för länsveterinärerna medföra ogynnsammare pensionsförhållanden. Pensionen bör emellertid ej under första delen av tjänstetiden sättas lägre än vad som nu föreslås för distriktsveterinärer, för att icke befördran från distriktsveterinärs- till länsveterinärsbefattning skall

medföra minskad pension. Pensionsunderlaget bör alltså bli 3,500 kronor samt, då bägge ålderstilläggen intjänats, 4,000 kronor.

Jag anser förslag i detta syfte nu böra föreläggas riksdagen och hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta, att från och med år 1920 och intill dess annorlunda kan varda bestämt pensionsunderlaget för länsveterinärer skall utgöra 3,500 kronor med tillägg av 500 kronor efter intjänande av bägge ålderstilläggen såsom sådan.

Till vad departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition i ämnet avlätas till riksdagen med den lydelse, bil. — till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Hugo Nordlander.